

„Moje soukromí. Nedívat se, nešťourat!“

Pod pojmem soukromí se mi vybaví čas jen a jen pro sebe, kdy mě nikdo neotravuje. Každý by měl mít možnost na chvílku pro sebe, kdy by ho nikdo nerušil, čas kdy si od druhých odpočine a srovná všechny myšlenky, načerpá novou energii, nabije baterky, aby zvládal nástrahy života. Ze ztráty soukromí může člověk i vážně psychicky onemocnět, proto bychom měli respektovat soukromí druhých. Kdo si myslí, co to tady plácám za blbosti, tak ten ať si představí, jak by mu bylo, kdyby ho pořád někdo kontroloval, neustále ho opravoval, nepřetržitě mu nahlížel přes rameno, co dělá, jak to dělá, zkoumal ho jako nějaký nový živočišný druh, ve dne v noci sledoval a zaznamenával sebemenší pohyb. Tak co, páni skeptici, jak by vám bylo? Líbilo by se vám to? Upřímně, mě ne a proto respektuji soukromí druhých a chci aby ho respektovali i ostatní.

I když drobné narušování soukromí je občas i užitečná věc. Těžko říct, jestli je to opravdu narušování soukromí, například kamery na vchodech budov jsou výbornou pomůckou, alespoň je přehled kdo a kdy vešel dovnitř a zase vyšel. Moje mamka pracuje na základní škole a moc si tento kamerový systém pochvaluje. Kamery u šaten omezují krádeže věcí, jelikož zloději ví, že jsou točeni a nedovolí si to. To samé funguje i v obchodních domech a když se někdo neubrání nutkání něco ukrást je identifikován a v mnoha případech okamžitě polapen. Toto jemné narušování soukromí mi přijde v dnešní době jako potřebné bezpečnostní opatření. Na druhou stranu mi přijde přehnané mít nainstalované kamery ve třídách, od toho jsou učitelé, aby si zajistili klid a také záleží na výchově dětí.

Dalším specifickým druhem soukromí jsou citlivé údaje. Není moc příjemné, když vám někdo strká nos do důležitých údajů, jako je lékařská zpráva, nebezpečné je, když někdo zjistí číslo vašeho účtu, rodné číslo, prostě cokoli, co se týká jen a jen vás. Na jejich základě na vás může kdokoli nadělat dluhy, ale pravý viník se hledá jen těžko, prostě to musíte zaplatit vy.

Jen si to představte, že se někdo vydává za vás, nakupuje věci za naprosto alarmující sumy a vy mu v tom nemůžete zabránit. Jen koukáte, jak vám mizí korunka za korunkou z účtu až vám zbudou dluhy. Samozřejmě, můžete okamžitě zablokovat účet, jakmile to zjistíte, ale kdo vám vrátí vaše těžce vydělané peníze? Nikdo. Proto je potřeba tyto údaje úzkostlivě chránit. Bohužel banky naše citlivá data chrání méně než dostatečně.

Prostě a jednoduše. V dnešní době si málokdo uvědomuje, jak je soukromí důležité a že je potřeba ho bránit zuby nehty. Lidi, uvědomte si to, mohli bychom pak dopadnout velice špatně, protože my si soukromí začneme vážit teprve až žádné nebudeme mít.

Hana Freislebenová - 14 let
Polní 20,
586 01 Jihlava